

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Základní škola EDUCAnet, s.r.o.**, se sídlem Arménská 573/21, Brno – Bohunice, IČ: 284 70 621, zastoupen JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 30. 8. 2017, č. j. MSMT-6965/2017-5,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 30. 8. 2017, č. j. MSMT-6965/2017-5 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 15. 2. 2017, č. j. MSMT-32725/2016-5 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobce o zápis základní školy do rejstříku škol a školských zařízení s účinností od 1. 9. 2017.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že skutkový stav, který vzal žalovaný za prokázaný, nemá oporu ve spisech, neboť z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, s jakou částí Dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky na období 2015 – 2020 (dále jen „dlouhodobý záměr ČR“) je žádost žalobce v rozporu. Uvedl, že vzhledem k tomu, že ministr korigoval názor vyjádřený v prvostupňovém rozhodnutí v tom smyslu, že spádovost není pro vyhodnocení žádosti podstatná, pak za takové situace nelze dovodit rozpor s tou částí dlouhodobého záměru ČR, které se dovolávalo prvostupňové rozhodnutí. Dále uvedl, že z dílčího závěru žalovaného, že „*dlouhodobý záměr ČR rozšiřování kapacit zřizovatelů přímo neřeší*“, jednoznačně vyplývá, že závěr ohledně rozporu s dlouhodobým záměrem je nesprávný.
- [3] Žalobce dále namítal nesprávnou interpretaci ustanovení § 148 odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, neboť žalovaný nad rámec taxativního výčtu důvodů, pro které je možno žádosti o zápis školy nevyhovět, dovodil existenci dalších důvodů, které v zákoně obsaženy nejsou. Konstatoval, že při splnění všech podmínek dle ustanovení § 148 školského zákona má žadatel právní nárok na to, aby jeho žádosti o zápis školy bylo vyhověno. Žalovaný dle žalobce svévolně a nad rámec zákona rozšířil okruh zkoumaných skutečností, když se zabýval naplněností kapacit ve školách v lokalitě a když poukazoval, že na stejné adrese již působí Základní škola Brno, A. 21, příspěvková organizace s kapacitou 950 žáků.
- [4] Dále namítal, že ministr založil své rozhodnutí na protiústavní interpretaci ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona, když bez opory v zákoně dovodil diskreční právo žalovaného uvážít, zda je či není vznik nové školy zapotřebí. Uvedl, že právo zakládat soukromé školy je garantováno na ústavněprávní úrovni ustanovením čl. 33 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti žalobce odkázal na odbornou literaturu. Konstatoval, že žalobou napadené rozhodnutí je opatření, které je nutno pokládat za porušení podstaty práva na zřizování nestátních škol, neboť správní orgán nad rámec ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona spojil možnost vzniku nové školy s naplněním stávajících kapacit, čímž realizaci práva založit nestátní školu zcela popřel.
- [5] V dalším žalobním bodě žalobce namítal, že byl zkrácen na svých procesních právech, neboť se žalovaný zabýval otázkami jdoucími nad rámec podaného rozkladu, aniž by žalobci poskytl možnost se k těmto otázkám vyjádřit, v důsledku čehož se žalobce nemohl vyjádřit ke všem rozhodným skutkovým a právním otázkám. Žalobce uvedl, že se nemohl vypořádat s otázkou souladu své žádosti s dlouhodobým záměrem kraje. Dále namítal, že v rozkladovém řízení nebylo provedeno žádné dokazování, které by vymezilo pojem „daná lokalita“, vedlo k určení skutečné naplněnosti stávajících škol a vypořádalo se souhlasným stanoviskem Jihomoravského kraje a rady města Brna.
- [6] V posledním žalobním bodě pak žalobce namítal, že napadeným rozhodnutím byla porušena jeho práva na ochranu legitimních očekávání, neboť rozhodnutí o žádosti se výraznou měrou odchyluje od zavedené správní praxe i od jiných rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že je mu známa praxe z minulých období, kdy vyhovující rozhodnutí nebylo podmiňováno splněním podmínky nedostatečných kapacit ve stávajících školách. Tato změna správní praxe byla pro žalobce překvapivá.
- [7] Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Konstatoval, že důvodem pro zamítnutí rozkladu byla skutečnost, že žádost žalobce je

v nesouladu s dlouhodobým záměrem ČR. Jedná se tak o zákonný důvod pro zamítnutí žádosti dle ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona. K námitce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl konkrétní ustanovení dlouhodobého záměru, uvedl, že ministr v napadeném rozhodnutí dostatečně zdůvodnil, v čem rozpor dlouhodobého záměru shledává a uvedl veškeré úvahy. K námitce ohledně nesprávné interpretace předmětného ustanovení školského zákona žalovaný uvedl, že toto ustanovení ukládá orgánu, který vede rejstřík škol a školských zařízení, zkoumat soulad žádosti právě s dlouhodobým záměrem České republiky a příslušného kraje. Žalovaný tak nepochybil, pokud hodnotil žádost z pohledu ustanovení a základních zásad dlouhodobého záměru ČR. K argumentaci, že na stejné adrese poskytuje vzdělání jiná základní škola, jež má dostatečně volné kapacity, uvedl, že tato byla zařazena do odůvodnění napadeného rozhodnutí nad rámec zákonného důvodu podle ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona. Úvaha, že není hospodárné a ani účelné, aby vznikla nová škola v prostorách stávající školy, jejíž naplněnost nedosahuje ani 54 %, je dle žalovaného naprosto legitimní, přičemž to jen podtrhuje zjištění, že celková naplněnost škol v předmětné lokalitě je skutečně nízká.

- [8] K tvrzené protiústavní interpretaci ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů, konkrétně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 7 As 52/2007-136, a rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2016, č. j. 10 A 15/2016-42, a ze dne 16. 8. 2017, č. j. 9 A 63/2015. Dle žalovaného je v tomto směru napadené rozhodnutí ústavně konformní. Žalobce tak nebyl na žádných svých základních právech a svobodách zkrácen. Rovněž konstatoval, že žalobce nebyl zkrácen ani na svých procesních právech. Uvedl, že ministr se nad rámec zjištěného nesouladu žádosti s dlouhodobým záměrem ČR zabýval nesouladem žádosti s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Jihomoravského kraje 2016 – 2020. Nesoulad byl shledán zejména s ustanovením kapitoly B.4 Efektivita vzdělávání, kde se k základním školám uvádí, že *„vznik nových základních škol bude podpořen pouze tam, kde je v dané lokalitě prokazatelný nedostatek volných míst,“* přičemž dostatek volných míst byl v lokalitě dostatečně prokázán. Dále uvedl, že správní řízení v I. a II. stupni tvoří jeden celek. K námitce, že se žalobce nemohl seznámit s podklady, žalovaný uvedl, že ministr žádné nové podklady neobstaral, ale vycházel z podkladů, s nimiž se žalobce seznámit mohl. Konstatoval, že žalobce měl a mohl předpokládat, že jeho žádost bude hodnocena z pohledu souladu s dlouhodobým záměrem ČR a dlouhodobým záměrem kraje, jak předpokládá ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona. Navíc dlouhodobé záměry jsou veřejně dostupné. K námitce ohledně legitimního očekávání žalovaný uzavřel, že žalobce neidentifikoval žádný konkrétní případ, v rámci něhož žalovaný měl podle žalobce postupovat jinak.
- [9] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [10] Dne 27. 9. 2016 podal žalobce žádost o zápis základní školy s nejvyšším povoleným počtem 64 žáků a místem poskytovaného vzdělávání nebo školských služeb na adrese A. 573/21, B. – B., jejíž činnost by vykonával žalobce jako právnická osoba, do rejstříku škol a školských zařízení. Žádost žalobce odůvodnil tím, že 1. dlouhodobý záměr kraje vychází ze situace, kdy se počty dětí ve věkové kategorii základní školy stále zvyšují; 2. provoz základní školy není v rozporu s obsahem dlouhodobého záměru kraje; 3. provoz základní školy je rovněž v souladu s dlouhodobým záměrem zřizovatele, který chce na základě poptávky z řad

rodičů rozšířit nabídku vzdělávání právě o základní školu; 4. zaručuje max. 16 dětí ve třídě, z důvodu důrazu na anglický jazyk a individuální přístup k dítěti; 5. vyučující budou pracovat s autistickými žáky a se žáky se speciálně vzdělávacími potřebami; 6. bude vyučovat pomocí tzv. konstruktivistických principů – řešení problémových úkolů, tvořivá hra, inscenační, simulační, experimentální metody, myšlenkové mapy, brainstorming, metody dramatické výchovy.

- [11] Rada města Brna dne 31. 5. 2016 ve svém usnesení R7/066 uvedla, že nemá námitek k záměru zřízení nové soukromé základní školy, a to od školního roku 2017/2018.
- [12] Krajský úřad Jihomoravského ve svém vyjádření k žádosti ze dne 10. 10. 2016 uvedl, že zápisem základní školy do rejstříku škol se rozšíří nabídka pro rodiče, kteří mají zájem o vzdělávání svých dětí v souladu s výchovnou a vzdělávací strategií školy. Konstatoval, že dlouhodobý záměr kraje vychází ze situace, kdy se počty dětí ve věkové kategorii 6-10 let odpovídající 1. stupni základní školy (v návaznosti na počty dětí věkové skupiny 3-5 letých) stále zvyšují. Z uvedeného vyplývá, že postupný nárůst kapacit, který bude důsledkem zahájení provozu předmětné školy, není v rozporu s obsahem dlouhodobého záměru kraje.
- [13] Rozhodnutím ministerstva ze dne 15. 2. 2017, č. j. MSMT-32725/2016-5, byla žádost žalobce zamítnuta.
- [14] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstvo k usnesení Rady města Brna uvedlo, že rada pouze konstatovala, že „nemá námitek“ ke zřízení předmětné základní školy. Se žádostí nevyjádřila jednoznačný souhlas a také nekonstatovala, že by stávající kapacity základních škol byly nedostatečné. Ministerstvo se dále zabývalo vyjádřením Krajského úřadu Jihomoravského kraje, ve kterém bylo poukazováno na to, že žádost není v rozporu s obsahem dlouhodobého záměru kraje. Ministerstvo dospělo k závěru, že vyjádření krajského úřadu se neopírá o demografický vývoj, neuvádí konkrétní naplněnost škol v Brně ani v konkrétní lokalitě. Ve vyjádření pak chybí i podrobnější konkrétní údaje o potřebnosti navyšování počtu žáků v základních školách v dané lokalitě ve školském rejstříku. Dále konstatovalo, že vyjádření nevedou ke zjištění skutkového stavu věci v oblasti základního vzdělávání.
- [15] Ministerstvo dospělo k závěru o nesouladu žádosti s dlouhodobým záměrem ČR, konkrétně s kapitolou E.1 *Hlavní cíle změn ve školském rejstříku v letech 2015-2020* s bodem 2., kde je uvedeno, že „v oblasti základního vzdělávání bude podporováno navyšování kapacit základních škol tak, aby byly do školního roku 2016/2017 zajištěny kapacity pro přijetí celého populačního ročníku v rámci dané lokality základní školy.“ Ministerstvo uvedlo, že podle vývoje počtu dětí věkové kategorie 6-14 let včetně předpokládaného vývoje do roku 2021/2022 jsou kapacity základních škol v Brně i Jihomoravském kraji naddimenzované. V dané lokalitě, tj. místě, kde bude škola poskytovat vzdělání a školské služby, je ve školském rejstříku zapsáno 5 základních škol, přičemž celkový nejvyšší povolený počet žáků je 3.364 a aktuální vykazovaný počet je 2.271 žáků. Naplněnost škol tedy činí 67,5 %. Rovněž konstatovalo, že na předmětné adrese sídlí jiná základní škola, přičemž dle statistických výkazů je v této škole prostor pro přijetí 442 žáků, a proto není dán důvod k zápisu další základní školy do školského rejstříku. Uvedlo také, že v případě zájmu rodičů dětí např. o alternativní způsob výuky lze využít pravomoci školské rady dle ustanovení § 168 školského zákona.

- [16] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 9. 3. 2017 rozklad, ve kterém uváděl obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [17] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 8. 2017, č. j. MSMT-6965/2017-5, byl rozklad žalobce zamítnut.
- [18] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr souhlasil s námitkou, že ministerstvo nesprávně vyhodnotilo dlouhodobý záměr ČR, když konstatovalo nesoulad žádosti s ustanovením kapitoly E. *Strategie dalšího rozvoje sítě škol a školských zařízení*, části E.1 *Hlavní cíle změn ve školském rejstříku v letech 2015-2020*. Uvedl, že ministerstvo nesprávně citovalo tuto část dlouhodobého záměru, když namísto pojmu „spádový obvod, citovalo“ „daná lokalita“ (srov. citaci viz výše bod [15] rozsudku). Uvedl, že spádovost jako taková není pro vyhodnocení žádosti sama o sobě podstatná. Školské obvody spádových škol jsou relevantní ve vztahu ke spádovým školám, nikoli ke školám neveřejných zřizovatelů. Dále konstatoval, že kapitola E.1, bod 2 dlouhodobého záměru ČR se týká pouze škol spádových, tedy škol zřizovaných obcemi nebo svazky obcí, nemůže tedy ze své povahy dopadat na zápis školy neveřejného zřizovatele. Ministerstvo tak dle ministra vůbec k tomuto ustanovení nemělo přihlížet. Ministr však zároveň konstatoval, že toto pochybení nemohlo mít vliv na zákonnost a správnost prvostupňového rozhodnutí.
- [19] Konstatoval, že soulad žádosti s dlouhodobým záměrem je nutné hodnotit vzhledem k dlouhodobému záměru jako celku a s ohledem na základní zásady v něm vytyčené. Takový postup je v souladu s judikaturou správních soudů a byl akceptován i Ústavním soudem (usnesení ze dne 4. 1. 2010, sp. zn. IV.ÚS 1508/09). Uvedl, že dlouhodobý záměr ČR vychází z premisy efektivního nastavení sítě škol a školských zařízení. V bodě 2 kapitoly E.1 se sice uvádí, že v oblasti základního vzdělávání bude podporováno navyšování kapacit základních škol tak, aby byly do školního roku 2016/17 zajištěny kapacity pro přijetí celého populačního ročníku v rámci spádového obvodu každé základní školy, záměr neposilovat kapacity i u základních škol neveřejných zřizovatelů je však dle ministra patrný z jiných ustanovení dlouhodobého záměru ČR. V kapitole B. *Základní vzdělávání* se uvádí, že kapacity základních škol jsou v celorepublikovém měřítku dostačující, a že k rozšiřování sítě škol může dojít v závislosti na demografickém vývoji v jednotlivých lokalitách. Opatření B.1 pak váže posilování kapacit základních škol výhradně na demografický vývoj. Obdobně je na demografický vývoj navázáno navyšování kapacit jiných druhů škol (kapitola E.1, bod 5 – jazykové školy). Ministr uzavřel, že i když dlouhodobý záměr ČR rozšiřování kapacit základních škol neveřejných zřizovatelů přímo neřeší, lze ze základních zásad dlouhodobého záměru ČR vyvodit požadavek na efektivní uspořádání vzdělávací soustavy a z něj vyplývající požadavek na nenavyšování dostatečných vzdělávacích kapacit bez ohledu na zřizovatele. V daném konkrétním případě bylo zjištěno, že v lokalitě, ve které má škola působit, je naplněnost kapacit základních škol pouhých 67,5 %.
- [20] Ministr v odůvodnění dále uvedl, že žalobce žádal o zápis školy na adrese, kde již působí Základní škola Brno, A. 21, příspěvková organizace s kapacitou 950 žáků zapsanou ve školském rejstříku. Dle statistických výkazů navštěvuje školu 508 žáků, naplněnost její kapacity tedy nedosahuje ani 54 %. Dle ministra je absurdní a ne hospodárné, aby v nevyužitých prostorách školy zapsané do školského rejstříku vznikala škola nová. Dále dospěl k závěru, že žádost žalobce je vzhledem k prokázaným kapacitám škol v dané lokalitě v nesouladu taktéž s dlouhodobým záměrem kraje, kde se k základním školám uvádí, že „vznik nových základních škol bude podpořen pouze tam, kde je v dané lokalitě

prokazatelný nedostatek volných míst.“ Závěrem pak konstatoval, že ministerstvo se řádně vypořádalo s vyjádřením Krajského úřadu Jihomoravského kraje, když v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí konstatovalo, že se vyjádření neopírá o demografický vývoj, a zároveň samo prokázalo nedostatečné naplnění kapacit stávajících škol v dané lokalitě.

- [21] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [22] Žalobce s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [23] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [24] Podle ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona: „*Orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku dále zcela nebo zčásti zamítne v případě, že posouzením žádosti zjistí, že*
a) žádost není v souladu dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje,
b) nejsou dány předpoklady pro řádnou činnost školy nebo školského zařízení po stránce personální, materiální a finanční,
c) žádost obsahuje nepravdivé údaje nebo činnost školy nebo školského zařízení by nebyla v souladu s právními předpisy.“
- [25] Podle ustanovení § 148 odst. 5 školského zákona: „*Pokud nejsou dány důvody pro rozhodnutí podle odstavců 2 až 4, orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádosti vyhoví.*“
- [26] Podle ustanovení § 9 odst. 1 školského zákona žalovaný zpracovává „*dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky, projednává jeho návrh s příslušnými ústředními odborovými orgány, příslušnými organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností a s kraji, předkládá jej vládě ke schválení a zveřejňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup. Vláda předkládá dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu k projednání.*“ Krajský úřad dle ustanovení § 9 odst. 2 školského zákona zpracovává „*v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji a předkládá jej ministerstvu k vyjádření. Část dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji, týkající se vzdělávání ve školách a školských zařízeních zřizovaných krajem, předkládá rada kraje zastupitelstvu kraje ke schválení. Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji je vždy zveřejňován způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Dle ustanovení § 9 odst. 4 školského zákona se dlouhodobé záměry vyhodnocují a zpracovávají jednou za 4 roky.
- [27] Žalobce v podané žalobě předně namítal, že z žalobou napadeného rozhodnutí není zřejmé, s jakou částí dlouhodobého záměru je žádost žalobce v rozporu.

- [28] Soud k této námitce uvádí, že při přezkumu souladu žádosti žalobce s dlouhodobými záměry vyšel z následujících pasáží, které dopadaly na posuzovanou věc. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí odkazoval na dlouhodobý záměr ČR (dostupný na <http://www.msmt.cz/>), konkrétně část E. Strategie dalšího rozvoje sítě škol a školských zařízení, E. 1. Hlavní cíle změn ve školském rejstříku v letech 2015–2020, kde je v bodu 2 uvedeno, že *„v oblasti základního vzdělávání bude podporováno navyšování kapacit základních škol tak, aby byly do školního roku 2016/17 zajištěny kapacity pro přijetí celého populačního ročníku v rámci spádového obvodu každé základní školy.“* Ministr školství, mládeže a tělovýchovy však přisvědčil v žalobou napadeném rozhodnutí rozkladové námitce žalobce, že se tato část dlouhodobého záměru nevztahuje na zápis soukromých škol, avšak zároveň odkázal na část dlouhodobého záměru B. Základní vzdělávání, kde je konstatováno, že *„[p]řes zvyšující se počet žáků ve věku 6–15 let jsou kapacity základních škol (evidované ve školském rejstříku) v republikovém měřítku dostačující. To však nevylučuje, že na místní úrovni vznikne problém se zajištěním povinné školní docházky v oblastech, kde výstavba nových bytových komplexů nebyla doprovázena výstavbou nových základních, popř. mateřských škol. V českých okresech je nejtěživější situace v okresech Praha-východ a zejména Praha-západ, kde již nyní požadavky na přijetí žáků do základních škol leckde převyšují jejich současné kapacity s negativním výhledem na další období.“* Zároveň je v bodu B.1 uvedeno opatření spočívající: *„v návaznosti na demografické trendy vytvářet podmínky pro průběžné posilování kapacit základních škol.“*
- [29] Dlouhodobý záměr Jihomoravského kraje pak (dostupný na <http://www.kr-jihomoravsky.cz/>), v části B.4 Efektivita vzdělávání, B.4.a Budování efektivní sítě škol a školských zařízení, v pasáži týkající se základního vzdělávání mimo jiné uvádí, že *„[v]znik nových základních škol bude podpořen pouze tam, kde je v dané lokalitě prokazatelný nedostatek volných míst, podmínkou zápisu do rejstříku bude v těchto případech kladné stanovisko obce, na jejímž území chce nová základní škola působit.“*
- [30] Dle názoru soudu tak je z žalobou napadeného rozhodnutí zcela jasně zřejmé, s jakou částí dlouhodobého záměru ČR, resp. dlouhodobého záměru Jihomoravského kraje, je žádost žalobce v rozporu, a to na základě konkrétně zjištěných okolností. Ministr v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se sice bod E.1. dlouhodobého záměru ČR na soukromé školy nevztahuje, nicméně je na ně možné aplikovat ustanovení bodu B. dlouhodobého záměru ČR, které se váže obecně k základnímu vzdělávání, a to jak na veřejných, tak soukromých školách. Proto soud neshledal tuto námitku důvodnou, přičemž v podrobnostech odkazuje na odůvodnění vypořádání nesprávné aplikace ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona.
- [31] Žalobce dále namítal nesprávnou interpretaci ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona, když žalovaný dle žalobce nad rámec taxativního výčtu důvodů, pro které je možno žádosti o zápis školy nevyhovět, dovodil existenci dalších důvodů, které v zákoně obsaženy nejsou. Konstatoval, že při splnění všech podmínek dle ustanovení § 148 školského zákona má žadatel právní nárok na to, aby jeho žádosti o zápis školy bylo vyhověno, aniž by bylo možné se zabývat naplněností kapacit ve školách v lokalitě a na dané adrese.
- [32] Soud předně uvádí, že kompetence ministerstva posoudit, zda s ohledem na stávající kapacity škol zapsat novou školu do rejstříku škol a školských zařízení, či nikoli, vychází z ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona a z dlouhodobě zavedené správní praxe aplikace těchto ustanovení. Tato praxe nebyla v rámci správního či ústavního soudnictví posouzena jako protiprávní či protiústavní. Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy

nepřísluší rozhodovat o ústavnosti aplikované právní úpravy, naopak musí postupovat plně v souladu s platnou právní úpravou.

- [33] Podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění pozdějších předpisů, dlouhodobý záměr mimo jiné stanovuje strategické směry rozvoje vzdělávání a vzdělávací soustavy a způsob jejich realizace a podpory. Tedy na základě analýzy stávajícího stavu vzdělávací soustavy České republiky či kraje určuje cílový stav, kterého má být za dané období dosaženo a navrhuje konkrétní kroky k dosažení stanoveného cíle. Podstata takového dokumentu, jehož obsah je rámcově předurčen právním předpisem, spočívá ve stanovení výsledku, jakého má být dosaženo a zároveň s tím i návodu, jakým způsobem tohoto cíle bude nejlépe dosaženo. Všechna potřebná kritéria dotýcný dokument splňuje – není proto žádný důvod pochybovat o jeho souladu s ustanoveními zákona.
- [34] Nejvyšší správní soud se již k otázce soukromých škol a povaze dlouhodobých záměrů ve svých rozhodnutích opakovaně vyjádřil. V rozsudku ze dne 27. 7. 2011, č.j. 1 As 53/2011 - 109, publ. pod č. 2437/2011 Sb. NSS, k obecné aplikaci školského zákona uvedl: „Školský zákon je postaven na jednotné úpravě poskytování vzdělávání v zásadě bez ohledu na zřizovatele školy či školského zařízení. Školský zákon neobsahuje žádné ustanovení, které by školy či školská zařízení zřízená některými typy zřizovatelů vyjímalo z působnosti části či celého školského zákona, nebo které by těmto subjektům umožňovalo přijmout odchylnou úpravu. Pouze v případech, kdy je nezbytné jednotlivé typy zřizovatelů od sebe odlišit, činí tak školský zákon výslovně (srov. např. § 15 odst. 1, 2, § 47 odst. 1, § 113a odst. 2, § 113c odst. 2, § 123 § 130, § 160 – § 163 apod.). S přihlédnutím k tomu, že normy práva veřejného, mezi něž úprava školského zákona patří, jsou kogentními normami, je třeba učinit závěr, že jiné školy než státní ve smyslu Listiny (pozn. čl. 33 odst. 3 Listiny) musí tyto normy respektovat a nemohou se od nich smluvně odchýlit, neumožňuje-li školský zákon výslovně jiný postup.“
- [35] V rozsudku ze dne ze dne 31. 3. 2009, č. j. 7 As 52/2007-136, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „Dlouhodobý záměr je strategickým dokumentem vlády, z čehož resultují dva podstatné závěry. Především je nutno si uvědomit, že jde o podkladový materiál nejen odborný, ale že má též charakter politického dokumentu; na rozdíl od plánů operativních, taktických a podobně jde o dokument, který stanoví základní směry, kterými se má řešená problematika ubírat ve střednědobém až dlouhodobém časovém horizontu. Z těchto důvodů tedy nelze jistě očekávat, že bude řešit jednotlivosti; ty budou rozpracovány právě v již posledně zmiňovaných typech plánů a jejich konkretizace se pak bude odehrávat v rámci užitého diskrečního oprávnění ministerstva. Základní zásady v něm vytyčené však musí být při rozhodování vždy respektovány.“ Závěry tohoto rozsudku byly potvrzeny usnesením Ústavního soudu ze dne 4. 1. 2010, sp. zn. IV.ÚS 1508/09, i rozhodnutím Evropského soudu pro lidská práva ve věci Soukromá základní škola Cesta k úspěchu v Praze, s. r. o., a Občanské sdružení Škola dětem proti České republice ze dne 22. 11. 2011, č. 8314/10. Rozhodující pro posouzení žádosti o registraci školy či její rozšíření jsou pouze zákonná kritéria, mezi nimiž má určující postavení soulad s dlouhodobými záměry. To plyne z významu vzdělávání a jeho zásad a cílů, plynoucích z ustanovení § 2 školského zákona. Orgán rozhodující o zápisu školského zařízení do školského rejstříku či jeho změně je povinen zkoumat soulad žádosti s těmito záměry, aniž by byl oprávněn přitom hodnotit jejich obsah; to nepřísluší ani soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2010, č. j. 2 As 66/2010-74).

- [36] Dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy na úrovni České republiky a jednotlivých krajů byly do právního řádu České republiky zavedeny s účinností od 1. 1. 2011 zákonem č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze. Tímto došlo k převedení významných kompetencí v oblasti školství ze státu na kraje. V zájmu zajištění jednotnosti výchovně-vzdělávací soustavy v rámci České republiky bylo rozhodnuto o vydávání tzv. dlouhodobých záměrů vzdělávání a rozvoje výchovně vzdělávací soustavy České republiky a jednotlivých krajů. Tento nástroj řízení vzdělávací soustavy převzal i školský zákon. Účelem dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky je přispět k udržení soudržnosti vzdělávacího systému České republiky jako celku. Na konkrétní dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky navazují dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v jednotlivých krajích.
- [37] Dlouhodobé záměry nemají charakter právního předpisu, jedná se pouze o koncepční a strategické dokumenty nelegislativního charakteru. V několika ustanoveních školského zákona se jim však přiznává charakter závazného kritéria při rozhodování orgánů veřejné správy v konkrétní oblasti. Tak tomu je právě v případě ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona.
- [38] Dlouhodobý záměr na úrovni kraje zpracovává krajský úřad v přenesené působnosti s ohledem na to, že jeho cílem je postihnout všechny oblasti vzdělávání a školských služeb v daném kraji, včetně škol a školských zařízení zřizovaných obcemi či svazky obcí a soukromými a církevními zřizovateli. Dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v jednotlivých krajích jsou školským zákonem koncipovány natolik obecně, aby poskytovaly prostor pro koncipování a uplatnění vlastních strategických záměrů krajů v oblasti vzdělávání vycházejících z demografického vývoje, vývoje na trhu práce a dalších oblastí rozvoj krajů.
- [39] Základní obsahové parametry dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji jsou stanoveny přímo školským zákonem, a to v jeho ustanovení § 9 odst. 3, dle kterého tento dlouhodobý záměr obsahuje analýzu vzdělávací soustavy v kraji a stanovuje na základě předpokládaného demografického vývoje, vývoje na trhu práce a záměrů dalšího rozvoje kraje zejména cíle a úkoly pro jednotlivé oblasti vzdělávání, strukturu vzdělávací nabídky, především strukturu oborů vzdělání, druhů, popřípadě typů škol a školských zařízení a jejich kapacitu a návrh na financování vzdělávání a školských služeb v kraji.
- [40] S ohledem na výše uvedené tak nelze požadavek obsažený v Dlouhodobém záměru Jihomoravského kraje bod B.4 Efektivita vzdělávání, B.4.a Budování efektivní sítě škol a školských zařízení – vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na prokázány nedostatky volných míst v dané lokalitě – považovat za rozporný s účelem a funkcí dlouhodobého záměru kraje, jak byl vyložen výše, ani s obsahovými náležitostmi tohoto dokumentu, tak jak je školský zákon stanovuje. Tímto kritériem není doplňována další podmínka pro zapsání nové školy do rejstříku škol a školských zařízení nad rámec taxativního výčtu v ustanovení § 148 školského zákona.
- [41] Nezákonnost nezpůsobuje ani obecnost možnosti vzniku nové školy, která je v dlouhodobém záměru vázána na aktuální podmínky v dané lokalitě. Tato obecnost otvírá prostor pro konkrétní a přiléhající posouzení jednotlivých návrhů o rozšíření nabídky

vzdělávání, právě s ohledem na možnou variabilitu formy a způsobu nabízeného vzdělávání, a aktuální podmínky v posuzované lokalitě. Hlediskem potřebnosti vzniku nové školy jistě může být i (ne)dostatečnost stávající kapacity. Pokud toto hledisko bylo správními orgány vzato za zásadní při posuzování souladu žádosti žalobce s dlouhodobým záměrem ČR a dlouhodobým záměrem Jihomoravského kraje, nelze tento postup správních orgánů považovat za nezákonný.

- [42] Argumentace, že ministerstvo není oprávněno v rámci řízení o zápisu do rejstříku škol a školských zařízení zkoumat, zda situace v místě vyžaduje vznik nové školy, nýbrž jediné to, zda je žádost v souladu s dlouhodobým záměrem, není přijatelná. Ministerstvo je vzhledem ke znění bodu B.4 Dlouhodobého záměru Jihomoravského kraje, a vzhledem k zavedené správní praxi aplikace zákona dokonce povinno přezkoumávat podmínky v dané lokalitě – včetně vzdělávací nabídky v daném místě.
- [43] Zároveň soud považuje za vhodné konstatovat, že ačkoliv dlouhodobé záměry nejsou právními předpisy, to však ještě neznamená, že nemohou být relevantní pro posouzení žádosti o zápis školy. Jejich relevance při tomto posuzování vyplývá přímo z ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona ve spojení s ustanovením § 149 školského zákona. Posouzení souladu žádosti o zápis školy s dlouhodobým záměrem je přímo ze zákona stěžejním krokem pro rozhodnutí o takové žádosti. Rozhodující pro posouzení žádosti jsou pouze zákonná kritéria, mezi nimiž má určující postavení právě soulad s dlouhodobými záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy. To plyne z významu vzdělávání a jeho zásad a cílů, plynoucích z ustanovení § 2 školského zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2010, č. j. 2 As 66/2010-74).
- [44] Městský soud na základě uvedeného shrnuje, že dlouhodobé záměry (zpracované žalovaným a na ně navazující záměry zpracované jednotlivými krajskými úřady) představují koncepční dokumenty rozvoje školské soustavy. Svou povahou se jedná o strategické dokumenty, jejichž obsah je do značné míry ovlivněn politickou reprezentací (vytyčující cíle a směřování českého školství), a proto nemohou správní orgány ani soudy přezkoumávat jejich „politický“ obsah. Fyzickým a právnickým osobám přímo neplynou z dlouhodobých záměrů práva či povinnosti, nicméně jejich vliv působí při faktickém výkonu veřejné moci, jakož i při vydávání správních rozhodnutí. Pro správní orgány (a v návaznosti na přezkum individuálních správních aktů i pro soudy) jsou dlouhodobé záměry závazné, neboť na jejich podkladě rozhodují v konkrétních případech a vydávají jednotlivá rozhodnutí. Tato závaznost plyne z výše citovaného ustanovení § 148 odst. 3 školského zákona. Správní orgány žádost posuzovaly z hlediska kritérií stanovených školským zákonem (a tedy v souladu s čl. 2 odst. 2 Listiny), mezi které zákonodárce zařadil i soulad s dlouhodobými záměry. Dlouhodobé záměry ČR a Jihomoravského kraje tedy byly a měly být stěžejním podkladem při posuzování navýšení kapacity dotčené školy.
- [45] Výše citované části dlouhodobých záměrů (viz body [28] a [29] tohoto rozsudku) vymezily podmínky pro rozhodování, kterými se správní orgány musely řídit. Z koncepčního charakteru těchto záměrů a jejich obecného vymezení je zřejmé, že nemohly obsahovat jednoznačná pravidla pro vývoj regionálního školství. Rovněž je jasné, že se nejedná o pouhá doporučení, nýbrž o poměrně jasně vymezené záměry směřování regionálního školství. Z celkového kontextu dlouhodobých záměrů ČR a Jihomoravského kraje, které jsou ve vzájemné shodě, lze dovodit, že jejich cílem bylo nenavyšování počtu základních škol s výjimkou míst (lokalit), kde bude prokázán nedostatek volných kapacit základních škol (příkladmo jsou v dlouhodobém záměru ČR uvedeny okresy Praha-východ a Praha-

západ), neboť všeobecně platí, že kapacity základních škol jsou v celorepublikovém kontextu dostačující.

- [46] Na základě podmínek dlouhodobých záměrů správní orgány přezkoumaly žádost žalobce. V rámci zjišťování skutkového stavu žalovaný shromáždil podklady, ze kterých plynulo, že v dané lokalitě, kterou žalovaný vymezil jako místo, kde bude škola poskytovat vzdělání a školské služby je ve školském rejstříku zapsáno 5 základních škol, konkrétně Základní škola a mateřská škola Brno, V. 10, s kapacitou 810 žáků, dle statistických výkazů se ve škole učí 659 žáků; Základní škola a mateřská škola, Brno, E. P. 10, s kapacitou 225 žáků, dle statistických výkazů se ve škole učí 244 žáků; Základní škola, Brno, B. 9, s kapacitou 550 žáků, dle statistických výkazů se ve škole učí 385 žáků (z toho 112 žáků se speciálními potřebami); Základní škola, Brno, L. 27, s kapacitou 810 žáků, dle statistických výkazů se ve škole učí 494 žáků; Základní škola Brno, A. 21, s kapacitou 950 žáků, dle statistických výkazů se ve škole učí 508 žáků. V této lokalitě tak byl doložen nejvyšší povolený počet 3.364 žáků, naplněnost činila 2.271 žáků, tj. 67,5 %. Jelikož žalobce žádal o zápis školy na adrese, kde již působila a působí jiná základní škola (Základní škola Brno, A. 21), tak žalovaný zdůraznil naplněnost této školy, která činila 53,5 %, volná kapacita pro 442 žáků.
- [47] V souladu s výše uvedenými závěry neshledal soud tento postup žalovaného nezákonným, a tím méně protiústavním, jak namítal žalobce v další žalobní námitce.
- [48] Dle názoru soudu nebyla realizace práva založit nestátní školu žalovaným popřena. Je tomu tak proto, že nesoulad s dlouhodobým záměrem je, jak bylo výše uvedeno, přímo zákonným důvodem k odmítnutí žádosti; přičemž nesoulad s dlouhodobým záměrem v tomto konkrétním případě byl zevrubně popsán v žalobou napadeném rozhodnutí a i v tomto rozsudku.
- [49] Na podnikání v oblasti školství hrazeného ze státního rozpočtu neexistuje bez dalšího právní nárok, přičemž právě naplněnost kapacity je relevantním a legitimním důvodem neumožnění vzniku nové školy. Dlouhodobý záměr vzdělávání Jihomoravského kraje vznikl dle vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění pozdějších předpisů. Dlouhodobý záměr se upraví podle výsledků jeho projednávání s příslušnými státními orgány, územními samosprávnými celky, příslušnými odborovými organizacemi a organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností. Dlouhodobý záměr v kraji vychází z dlouhodobého záměru České republiky, regionálních specifíků rozvoje ekonomiky, trhu práce a společnosti ovlivňujících rozvoj vzdělávání, stav a vývoj vzdělávací soustavy kraje a z dokumentů vztahujících se k rozpočtu kraje. Dlouhodobý záměr České republiky vychází z dokumentů vztahujících se ke státnímu rozpočtu, regionálnímu rozvoji, zaměstnanosti, rozvoji lidských zdrojů, sociálně ekonomickému rozvoji a udržitelnému rozvoji a ke společným cílům evropských procesů ve vzdělávání přijatých vládou a z výročních zpráv České školní inspekce. Všechny tyto okolnosti proto musí být zváženy při vytváření Dlouhodobého záměru, což se v tomto případě také stalo. Široká míra diskuze při vytváření Dlouhodobého záměru mu dle názoru soudu dodává legitimitu.
- [50] Článek 33 odstavec 4 Listiny, jehož porušení se žalobce domáhal, spadá pod hospodářská, sociální a kulturní práva, přičemž podle článku 41 Listiny je možno se jej domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí. Článek 33 Listiny základních práv a svobod uvádí, že lze zřizovat jiné školy než státní a vyučovat na nich jen za podmínky

stanovených zákonem. Školský zákon pak v ustanovení § 148 vymezuje situace, při nichž správní orgán žádosti o zápis školy do školského rejstříku nevyhoví. V případě žádosti podané žalobcem správní orgán došel k závěru, že shledal rozpor záměru zřídit školské zařízení s republikovým i krajským dlouhodobým záměrem.

- [51] Ustanovení § 148 školského zákona bylo v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí účinné. Žalobce podal žádost o zapsání základní školy do školského rejstříku s účinností od 1. 9. 2017, tato žádost byla zamítnuta z důvodu volných kapacit v lokalitě. Žalovaný nepostupoval v rozporu se zavedenou správní praxí, ani s konstantní judikaturou, když nebylo žalobcem prokázáno ani osvědčeno, v jakém obdobném případě bylo žádosti o obdobném skutkovém stavu vyhověno.
- [52] Městský soud nespatřuje ani rozpor s čl. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví a každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. V daném případě totiž omezení pro žalobce vyplývají ze školského zákona, podle kterého lze zapsat školu do školského rejstříku pouze, pokud je v souladu s dlouhodobým záměrem ČR nebo příslušného kraje. Ministr v napadeném rozhodnutí se také řídil právě pokynem v zákoně, tedy vykonával státní moc v mezích zákona a způsobem, jak stanovil zákon. Je to opět školský zákon, konkrétně jeho ustanovení § 148 ve spojení s ustanovením § 149, který ministroví ukládá posoudit soulad žádosti žalobce s dlouhodobými záměry.
- [53] Žalobce dále namítal zkrácení na svých procesních právech, neboť mu žalovaný v řízení o rozkladu neposkytl možnost vyjádřit se ke všem rozhodným skutkovým a právním otázkám, když se zejména nemohl vyjádřit k otázce souladu své žádosti s dlouhodobým záměrem kraje, a zároveň nebylo provedeno žádné dokazování, které by vymezilo pojem „daná lokalita“, vedlo k určení skutečné naplněnosti stávajících škol a vypořádalo se souhlasným stanoviskem Jihomoravského kraje a rady města Brna.
- [54] K této námitce soud uvádí, že z obsahu správního spisu vyplývá, že ministr v rozkladovém řízení neobstaral žádné nové podklady, ale vycházel z podkladů, s nimiž se žalobce mohl seznámit dříve, nebo s podklady veřejně dostupnými (dlouhodobý záměr Jihomoravského kraje). Skutečnost, že ministr na rozdíl od správního orgánu I. stupně doplnil jako další důvod nevyhovění žádosti žalobce s ohledem na nesoulad s dlouhodobým záměrem Jihomoravského kraje, tedy v tomto směru odůvodnění prvostupňového rozhodnutí rozšířil, nemůže dle soudu vést k závěru o nezákonnosti postupu ministra v rozkladovém řízení, neboť je třeba uplatnit zásadu, že správní řízení na obou stupních tvoří jeden celek a zároveň žalobou napadeným rozhodnutím došlo pouze ke korekci a doplnění prvostupňového rozhodnutí, aniž by toto bylo ve svých podstatných závěrech zcela překonáno. Dle soudu tak na druhém stupni nedošlo k vydání nového rozhodnutí, které by bylo žalobce překvapivé a které by zasáhlo do jeho procesních práv natolik výrazným způsobem, aby to mělo vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a celého řízení.
- [55] Podle městského soudu nelze absenci dlouhodobých záměrů ve spise a neprovedení jejich textem jako důkaz považovat za podstatnou vadu řízení. Absenci textu Dlouhodobých záměrů ČR a Jihomoravského kraje ve správním spise sice lze považovat za určitý nedostatek, neboť pro vyloučení případných pochybností bylo vhodné, aby součástí správního spisu byly (minimálně dotčené části), nicméně ani tato absence nepředstavuje pochybení takové intenzity, které by vedlo ke zrušení správních rozhodnutí. Jediným

výsledkem v případě zrušení správních rozhodnutí z tohoto důvodu by bylo to, že žalovaný by příslušné části dlouhodobých záměrů zařadil do správního spisu, avšak celkový výsledek správního řízení by zůstal nezměněn, neboť při hodnocení žádosti byl obsah Dlouhodobých záměrů ČR a Jihomoravského kraje správně interpretován. Nadto lze uvést, že oba dotčené záměry byly a stále jsou ze zákona veřejně přístupnými dokumenty s dálkovým přístupem k nim. Školský zákon na ně odkazuje. Žalobci tedy muselo být zřejmé, že je správní orgány budou brát v potaz a tyto dokumenty byly pro žalobce dostupné.

[56] Ohledně dokazování, které by vymezilo pojem „daná lokalita“ soud musí konstatovat, že do správního spisu byly založeny výpisy ze školského rejstříku, ve kterých jsou jasně identifikována školská zařízení, která žalovaný zařadil do „dané lokality“ (srov. viz výše v tomto rozsudku). V tomto směru tedy soud neshledal pochybení správních orgánů.

[57] Soud rovněž neshledal pochybení v tom, že by nedošlo k vypořádání se souhlasným stanoviskem Jihomoravského kraje a rady města Brna. K tomu lze uvést, že žalovaný se v prvostupňovém rozhodnutí podrobně těmito stanovisky zabýval, když k usnesení Rady města Brna č. R7/066 ze dne 31. 5. 2016 uvedl, že rada „pouze konstatovala, že „nemá námitek“ ke zřízení předmětné základní školy. Se žádostí nevyjádřila jednoznačný souhlas a také nekonstatovala, že by stávající kapacity základních škol byly nedostatečné, nebo že by poptávka o umístění žáků do základních škol převyšovala nabídku v místě, kde bude poskytováno vzdělávání nebo školské služby.“ Ke stanovisku Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 10. 10. 2016, pak žalovaný uvedl, že „vyjádření se však neopírá o demografický vývoj, neuvádí konkrétní naplněnost škol ve městě Brně ani v konkrétní lokalitě, tj. místě poskytovaného vzdělávání nebo školských potřeb. Vyjádření není podloženo faktickou argumentací, chybí podrobnější konkrétní údaje o potřebnosti navyšování počtu žáků v základních školách v dané lokalitě ve školském rejstříku a odkaz na ověřitelné zdroje.“ K oběma těmito stanoviskům pak žalovaný uzavřel, že „nevedou ke zjištění skutkového stavu věci v oblasti základního vzdělávání.“

[58] Vyjádření Krajského úřadu je jedním z podkladů rozhodnutí, se kterým počítá i školský zákon, ale není jedinou skutečností, která vede k rozhodnutí. Dle názoru soudu se žalovaný náležitě předloženými stanovisky zabýval, odůvodnil, proč je nepovažuje za relevantní pro danou věc (nedostatečná reflexe demografického vývoje a kapacity základních škol v dané lokalitě), a zároveň sám dostatečně s odkazem na výstupy ze školského rejstříku prokázal nedostatečné naplnění kapacit stávajících škol v předmětné lokalitě. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, o jaká skutková zjištění a jakou právní kvalifikaci se žalovaný opírá a proč vyjádření krajského úřadu (a rovněž i Rady města Brna) shledal nedostatečným. Z uvedených důvodů proto soud neshledal tyto žalobní námitky důvodnými.

[59] Naposledy pak žalobce namítal, že byla porušena jeho práva na ochranu legitimních očekávání, neboť změna správní praxe žalovaného byla pro něj překvapivá.

[60] Soud k této veskrze obecné námitce považuje za vhodné zejména uvést, že žalobce skutečně nepoukázal na žádný konkrétní případ, ve kterém by žalovaný postupoval odlišně, a zároveň soud z vlastní úřední činnosti shledal, že žalovaný takto postupuje i v dalších případech (srov. např. věc vedenou pod sp. zn. 11 A 187/2018 se stejným žalobcem), nedá se tak hovořit o jakési překvapivé změně správní praxe a zásahu do práva

na ochranu legitimních očekávání žalobce. Ani tuto námitku soud tedy neshledal důvodnou.

[61] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[62] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu